

ת"פ 48971/08 - מדינת ישראל נגד דוד קרייחלי

בית המשפט המחויז בבאר שבע

ת"פ 48971-08-20 מדינת ישראל נ' קרייחלי(עוצר)
בפני כבוד השופט יואל עדן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר שאול ציון - פמ"ד
המאשימה
נגד
דוד קרייחלי (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר מיכה גבאי
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כתוב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירות בנסח - נשאה והובלה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין, החזקת אגרוף או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, מעשי פזיות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, חובתו של>User> דרכ לפי תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 ("התקנות"), ואילו מסירת פרטיים לפי תקנה 44(א) לתקנות.

על פי כתוב האישום, המתלוון (ע.ת.1) הוא הבעלים של הרכב מסווג "הונדה סיוק" ("הרכב").

ביום 13.8.20 לפני השעה 19:30 או בסמוך לכך, נהג המתלוון בעיר שדרות, בהגיעו סמוך לחנות פרחים ברחוב בן יהודה ("התקנות"), עצר המתלוון את הרכב בחניה הסמוכה לחנות וירד מהרכב כדי לghanot פרחים, כשהוא מותיר את הרכב מוגן ומפתחות בתוך מתג הפעלה.

באותה עת הגיעו הנאשם למקום כשל פניו מסיכה כירורגית, קבוע על ראשו והוא נשא על גופו סכין מתקפלת ואקדחת מתוצרת צ'כיה עם מספר רישוי מוחוק, ובו מחסנית תואמת שהכילה 10 כדורים בקוטר 9 מ"מ, שהינו נשק שיורה ובכוחות להמית אדם ("האקדח").

עמוד 1

הנאשם הבחן ברכב המונע, נכנס לרכב, התישב במושב הנהג והחל בנסיעה לאחרור כדי לצאת מהחנייה, וזאת במטרה לגנוב את הרכב מבעליו.

באותה עת, נסע ברוחב בן יהודה, מר בצלאל דוד, ברכב מסווג "סקודה" כשאשתו יושבת לצידו (**"הסקודה"**). בהגיעו סמוך לחניית חנות הפרחים, פגע הנאשם במהלך נסיעתו לאחרור בצד ימני של הסקודה וברוח מהמקום ברכב בנסיעתו מהירה, לכיוון הייצאה מהעיר שדרות.

המתلون שהבחן שרכבו נגנב, התקשר מיד למוקד 100 של המשטרה ודיווח על גניבת הרכב.

בהמשך למתואר, המשיך הנאשם בנסיעתו ברכב ובהגיעו לכיכר יצחק שמיר שעלה רחוב מנחם בגין, פגע ברכב מסווג **"הונדה"** שהיה בכיכר, והמשיך בנסיעתו מהירה לכיוון הייצאה מהעיר שדרות כשהוא עוקף בדרך מספר כלי רכב שהפריעו למנוסתו.

הנאשם המשיך בנסיעתו ובהגיעו סמוך למתחם תחנת הדלק הסמוכה לצומת יד מרדכי (**"המתוחם"**), פנה ימינה, נכנס למתחם והחל בנסיעתו במתחם.

באותה עת, נסעו על הכביש שוטרים מיחידת יואב בנידת משטרתית וסרקו אחר הרכב שדווח כי נגנב. בהגיעם סמוך למתחם פנו ימינה ואחד השוטרים שהיה בנידת הבחן ברכב.

שוטר שנהג בנידת הפעיל אורות כחולים וחסם את נתיב נסיעת הנאשם והנאשם עצר את הרכב.

השוטרים ירדו מהnidת וצעקו לנאשם שייצא מהרכב וירום את ידיו למעלה. הנאשם יצא מהרכב ובזמן שהשוטרים כבלו את ידיו באזיקים, האקדח שהחזיק הנאשם נפל על הכביש בסמוך לדלת הנהג, כשהאקדח דורך וכדור נמצא בתוך הקנה.

בחיפוש על גופו של הנאשם נתפסה הסכין המתקפלת.

הנאשם במעשו הנ"ל, נשא והוביל נשק ואביזר של נשק בלבד רשות כדין, החזק סכין שלא כדין, גנב רכב ונוהג ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חי אדם או לגרום לו חבלה, גرم נזק לרכיבים אחרים בכביש ובஹיו מעורב בתאונת או בפגיעה ברכב אחר, לא מסר פרטים לנוהגי הרכב בהם פגע.

המענה לכתב האישום וטענת הגנה מן הצדק

2. בمعנה לכתב האישום לא כפר הנאשם בחלק הראשון, והוא בכך שנכנס לרכב, ופגע בשני כלי רכב בדרך.

עמוד 2

נטען כי הוא נסע כך מאחר ונקט פעולה מידית להצלת חייו, כי הוא חש סכנה מוחשית של פגיעה חמורה ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לפעול כפי שפועל, ונטען כי הדבר מעלה את הגנת הџור.

הנאשם כפר בטענה כי נשא אקדח, הודה כי החזיק בסכין, וטען כי החזיק את הסכין למטרה כשרה.

בפירוט, הודה הנאשם במסגרת המענה כי היה במקום רכב מונע ומפתחות הרכב בתוך מתג הפעלה כאמור בכתב האישום, אישר כי זה אינו רכבו, ואישר שהגיע למקום, כשהלך גוף סכין שלטענתו החזיק למטרה כשרה, ועל פניו מסיכה כירורגית וכובע על ראשו, וכפר בהחזקת אקדח.

הנאשם אישר שהבחן ברכב המונע, נכנס לרכב והחל בנסיעה לאחר מכן, אולם כפר במטרה לגנוב את הרכב, וטען כי לא התכוון לגנוב, אלא עלה לרכב אחר וחש סכנה ממשית לחיו.

הנאשם אישר כי פגע במהלך נסיעתו לאחר בצד ימני של רכב סקודה, וברח מהמקום בנסעה מהירה לכיוון היציאה מהעיר שדרות.

הנאשם אישר כי גם פגע ברכב ההונדה, והמשיך בנסעה מהירה לכיוון היציאה מהעיר כשהוא עוקף בדרך מספר כל רכב שהפריעו למונוסטו, אך ציין כי הדבר היה כתוצאה מנקייה פעלתנית מידית להציל את חייו.

הנאשם אישר כי המשיך בנסעה והגיע סמוך למתחם תחנת הדלק הסמוכה לצומת יד מרדכי, ראה בשלב מסוים שוטרים, אך כפר בעובדה שהם הבחנו ברכב.

הנאשם לא כפר בכך שהופעלו האורות הכהולים, אך כפר כי נתיב נסיעתו נחסם, הויל ולטענתו הרכב אשר ניג בו היה בעזירה, והשוטרים עצרו בסמוך לרכב.

הנאשם אישר כי שוטרים ירדו מהניידת וצעקו לו לרדת מהרכב ולהרים את ידיו, וכי הוא יצא מהרכב, והם כבלו את ידיו באזיזים.

הנאשם כפר בטענה כי אקדח שהחזקק נפל, וטען כי לא החזיק באקדח כלשהו ולא נפל ממנו אקדח כלשהו.

הנאשם מאשר כי בחיפוש על גופו נתפסה הסכין.

עוד נטען במסגרת המענה, כי הנאשם נסע משקלון לשדרות במונית, בשלב מסוים של הנסעה הוא זיהה רכב סקודה חדשה שעורר אצלו חשד, הוא נדרך בಗל שמדובר למי שעבר ניסיונות חיסול בעבר. בשלב מסוים כשהוא מגיע לשדרות הוא מזהה שניג המונית הוא בלש משטרת השער, הנאשם מורה לניג המונית להורידו במרכזו של עיריית שדרות,

קונה סיגריות, בודק את השטח ומhapus לראות אם הסקודה החדשה באותו אזור. ברגע שלא זיהה דבר, הוא הולך עם הכביש לכיוון בית ברחווב ניצן 12 שנמצא 150 מטר מהמרכזון, וזאת לשם ניחום אבלים. בשלב מסויים, הוא מזהה את הסקודה החדשה מניה בזירה מהריה ועוצרת אחרי מספר רכבים. כשהנאים רואה את הנסיעה הפרראית של הסקודה החדשה הוא חוזר לאחור, נכנס לרכב המונע שהוא שם, וכי שצווין בכתב האישום נסע לאחור, פוגע ברכב, ממשיך ופוגע ברכב נוסף, יוצא מדרכיו, כאשר חלק גדול מהנסעה עד היציאה מדרכות, אותה סקודה שחורה חדשה רודפת אחריו.

.3. הoultha טענת הגנה מן הצדק מכוח סעיף 149(10) במסגרת נטען לשורת פגמים בחקירה.

שתי טענות מרכזיות הועלו במסגרת טענת הגנה מן הצדק - הראשונה כי חקירת הנאשם לא צולמה חרף הוראת החוק הקובעת כי כל אדם שנחקר בעבירות שעונשן 10 שנות מאסר ומעלה, צריך להើחקר בתיעוד חזותי.

הטענה השנייה הינה כי היו במקום מצלמות לבנתיות, הן במרכז בו החל האירוע והן בנתיב המנוסה, וסרטוני מצלמות אלו לא הובאו במסגרת החקירה, למטרות בקשות חוזרות ונשנות של הנאשם בהודעותיו במשטרה והן בפרוטוקול בית המשפט בהליך המעצר, ובכך יש כדי לפגוע בהגנתו שלא מלא כן היה נראה בבירור רכב הסקודה החדשה, כי יושביו הגיעו לחסל את הנאשם או לבים את חיסלו, כי רכב הסקודה החדשה רדף אחרי הנאשם בכל העיר שדרות, עד ליציאה מהעיר, והאקדח לא נפל מתיקו של הנאשם, וכי שנטען ע"י המשטרה.

עוד נטען כי מצלמות המוקד פעלו במקומות הרלבנטיים, למרות העולה ממצור של אחד השוטרים שפנה למוקד המקורי כי המצלמות לא פעלו כלל ביום האחרון ובזמן האירוע.

הראיות בפרש התביעה

.4. ביחס לתחילת האירוע, לקיחת רכבו של המתلون, הנהיגה ברכבו הסקודה, תוך כדי נסעה לאחר, והפגיעה ב הרכב הונדה אחר בכיכר, העידו עדי התביעה 1 - 4.

معدיות אלו עליה המתוар בחלק הראשון של כתב האישום, אשר בעובדותיו הודה הנאשם, כאמור לעיל. מהעדויות עולה כי הנאשם נכנס לרכב של המתلون, אשר המתلون יצא ממנו והשירו מונע, הנאשם נסע לאחור, פגע ברכב סקודה אשר בו היו עדי תביעה 3 ו- 4, אלו נסעו אחורי, הוא נסע מהר, והם בשלב מסוים הפסיקו את הנסעה אחורי ופנו אל תחנת המשטרה, ובהמשך פגע הנאשם ברכבה של ע.ת. 2, בכיכר, כשהוא עוקף אותה משמאלי, גם היא המשיכה בנסעה אחורי, אך הוא נסע מהר ונעלם.

עדים אלו לא ראו רכב אחר רודף אחר הרכב בו נהג הנאשם. ע.ת. 1 הבעלים של הרכב אמר כי לא ראה שני כלי רכב מסוג סקודה, אלא ראה את הרכב הסקודה השחור אשר בו פגע הנאשם, וע.ת. 2, אשר ברכבה פגע הנאשם תוך כדי

הנסעה, אמרה מפורשות כי לא ראתה מכוניות אשר רדףו אחרי הרכב בו נהג הנאשם.

להלן פירוט עדויות עדים אלה:

ע.ת.1, הבעלים של הרכב, אליו נכנס הנאשם והחל בנסעה, העיד כי בא לקנות פרחים, ולפתע ראה כי הרכב, שהחנה והשאיר מונע, החל לישוע. שמע "בום", וראה כי רכבו פוגע ברכב אחר שהוא בו מבוגרים (פרק' עמ' 130 ש' 14-13). העד תיקן בהמשך ואמר שלא ראה אלא שמע שהרכב נתן מכחה לרכב סקודה (פרק' עמ' 135), וזה הייתה "הסקודה השחורה של המבוגרים" (פרק' עמ' 135 ש' 15), וכי את בעלי הסקודה זהה ראה אחר כך במשטרת (פרק' עמ' 135 ש' 18-19). עוד ציין כי הם נסעו במהירות אחורי הנאשם (פרק' עמ' 135 ש' 23 - עמ' 136 ש' 2). עוד נשאל העד האם ראה שני כלי רכב מסווג סקודה, ומшиб שאינו יודע, וראה אחת שחורה אולי הייתה עוד אחת, אך הוא לא שם לב (פרק' עמ' 140 ש' 21-19).

העד אמר כי שאלו אותו במשטרת אם יש לו רישון לנשיאות נشك והוא השיב בשילילה, ואם היה לו או לא אשתו נشك והוא השיב בשילילה, הוא נשאל שוב ואמר באופן ברור וחיד שמעיו כי נשאל לגבי אשתו, והשיב שלמי מהם לא היה רישון נشك וממי מהם לא החזיק בנשק, ולא היה להם נشك. (פרק' עמ' 132 - 134).

ע.ת.2, בעלת הרכב ההונדה, אשר הינו הרכב השני בו פגע הנאשם בעת שנסע ברכב של ע.ת.1, העידה כי לפני פיכר שמיר האטה, ורקב פגע במכה " ממש רצינית ", ברכבה, היא הייתה בטוחה כי כאשר תעבור את הכביש הוא יעזור לקחת פרטימ, ואז עברה את הכביש וראתה " **שהוא ממש טס, עקי רכבים וראייתי שאין טעם אפילו לנסתות...** ", הפגיעה הייתה בדופן הרכב מצד הנהג, כאשר הוא עקי את רכבת משמאלו. העדה נשאלת והשיבה כי אמרה במשטרת שהבינה כי הוא במרדף, זאת לאור כך ש"הוא טס", והוסיפה כי לא ראתה מכוניות שרודפות אחריו. העדה אמרה: "לא ראייתי מכוניות שרודפות אחריו, ראייתי שהוא עבר הרבה מכוניות אחרות בטישה ממש, זה לא נראה לי הגיוני ממש, זה לא נראה לי שהוא רגיל בכלל". העדה נשאלת אם זה נראה מישחו שבורח ב מהירות והוסיפה: "או בורח או ש, כן, או שרודף אחרי מישחו או שרודפים אחריו, זה לא נראה רגיל" (פרק' עמ' 186 ש' 19-14).

הנה כי כן, עדי תביעה 1 ו- 2 אינם רואים כל רכב אשר רודף אחר הרכב שבו נסע הנאשם. ציון כי ע.ת.2 אומרת כי הבינה שהוא במרדף לאור האופן שהוא נהג, אולם, היא לא ראתה מכוניות שרודפות אחריו, והיא אף הוסיפה את האפשרות שאולי הוא רודף אחר מישחו אחר. עוד ציין, כי ע.ת.2 המשיכה בנסעה אחר הנאשם עד לכיכר הבאה, שאז הוא נעלם (פרק' עמ' 187 ש' 7-3) - דהיינו לא היה מדובר ברגע הפגיעה בלבד, אלא גם בנסעה אחר הנאשם עד לכיכר של אחר מכך, ולמרות זאת לא ראתה ע.ת.2 כל כלי רכב הרודף אחר רכבו של הנאשם.

ע.ת.3 ו- ע.ת.4 הינם שני בני הזוג אשר ישבו ברכב מסווג סקודה, אשר הנאשם כאשר נסע לאחרו, ופגע ברכובם.

על פי עדות ע.ת.3, הוא היה ברכב, כשהיו מול חנות פרחים, ורعيיתו ע.ת.4 ישבה בכסא האחורי, יצא הרכב ב מהירות אחרת ופגע בו. הוא נבהל וצפר, והנרג לא התיחס, והם נסעו אחריו, ובשלב מסוים הוא יצא מהעיר והם הגיעו

למשטרה, הרכב בו הם נסעו היה הרכב מסווג סקודה. (פרו' עמ' 100- 101) הפגיעה הייתה בחלק ימני של הרכב (פרו' עמ' 102 ש' 20). העד מצין כי במקום לעצור, הנגג נמלט (פרו' עמ' 105 ש' 5). העד נשאל והשיב כי הרכב שפגע ברכבו לא נסע לפניו, אלא יצא מכך, וזאת כאשר העד נסע באירוע (פרו' עמ' 107 ש' 3-4, וש' 15-14). העד נשאל אם חוץ מרכב הסקודה שלו האם היה ברחוב עוד רכב מסווג סקודה חדשה, והעד משיב כי אינו זכור (פרו' עמ' 108 ש' 9-7). הוא נסע אחרי הרכב, ובשלב מסוים כשהוא נעלם, פנה ימינה לכיוון המשטרה (פרו' עמ' 111).

עדות ע.ת. 4, רعيיתו של ע.ת. 3, מאשרת את הדברים, והיא מעידה כי הרכב הפוגע נסע לאחר, פגע ברכבם, ובעלה נסע אחריו (פרו' עמ' 89 ש' 19-26), וזאת עד לפניה לתחנת המשטרה (פרו' עמ' 90 ש' 7-4). העדה מאשרת כי הרכב אשר פגע ברכבם נסע מהר (פרו' עמ' 92 ש' 25). העדה אומרת כי הניסעה של הרכב הפוגע לא הייתה נסעה רגילה, הוא נסע מהר, פגע בהם ומשיך לישוע, מהר מהרגיל (פרו' עמ' 96 ש' 8-3).

5. ביחס להמשך האירוע, בתחום תחנת הדלק הסמוכה לצומת יד מרדכי, מעצרו של הנאשם ותפיסת כלי הנשק, העידו העדים המפורטים להלן. מהעדויות עולה כי ניידת משטרת אשר קיבלה דיווח על הרכב הגנוב זיהתה אותו באזור יד מרדכי. בהגיעם למקום, חסמה הניידת את הרכב, שוטר יצא ורץ לכיוון הרכב, הנאשם התחיל לצאת מהרכב, שוטר צעק לעברו שירם את ידו, הגיעו שוטרים נוספים, אלו אזקעו את הנאשם, בשלב מסוים חוף נפל מאזור החגורה של הנאשם, והتبירר כי מדובר באקדח, וכי הנאשם עצמו אמר לאקדח אשר היה על הרצפה, שיזהרו כי הוא יכול להיות דרור.

להלן יפורטו הדברים העיקריים עדי התביעה 6, 7, 8, 10, 12 אשר היו באירוע.

ע.ת. 6 מר ואדים לויינזון:

העד נסע בניידת משטרת שקיבלה את הדיווח על הרכב הגנוב, זיהה את הרכב בתחנת דלק באזור יד מרדכי, יצא ורץ לכיוון הרכב, הנאשם התחל ליצאת מהרכב, שוטרים נוספים אזקעו את הנאשם ו בשלב מסוים הנאשם עשה תנועה ואז העד ראה חוף בצעע כסף נפל מאזור החגורה, זיהה שמדובר באקדח. כך הוא העיד:

"סיימנו את המשמרת, היינו בדרך חוזה הביתה ושמענו את הדיווח על גניבת רכב בקשר של שדרות. ... אני ישבתי מאחוריה, זיהיתי את הרכב, צעקתי לעצור, פרקיתי מהרכב ורצתי לכיוון הרכב. בזמן זהה הנגג שלנו הדליק את הכתולים... גם ראייתי שהחלין שלו היה פתוח וצעקתי משטרת, תעוצר. הוא המשיך בנסעה טיפה, עצר, הניידת שלנו חסמה אותו. חשוב לציין גם שהכתולים היו דלוקים. צעקתי משטרתשוב, הוא שמע אותי ו אמר תירגע... בזמן זהה אני הייתה בלבד, אחרי כמה שניות הגיעו החברים שהיו איתם ברכב, פרקו. יוסי, שהיה איתי, תפס את הידיים של הבן אדם, הצמדנו אותו לרכב. חשוב לציין שהוא אמר שאני פצוע, החשוד אמר לנו שהוא פצוע ברגליים. אז הצמדנו אותו לרכב, השוטר הוציא את האזיקים, אני נעלמתי את האזיקים ובזמן זהה גם השוטר השלישי, שהיה על ההגה, ירד והצטרכף. פתאום הוא עשה תנועה כזאת מזורה לכיוון הדלת, שהייתה פתוחה, הזיז את הגוף, אני הייתה בדיקת מאחוריה, השוטר השני היה טיפה קדימה, אני ראייתי שהוא עושה את התנועה ובזמן זהה אני רואה שימושו בצעע כסוף נפל מהאזור של החגורה. אני לא זיהיתי בוודאות מה זה, רק ראייתי שהוא נפל על הרצפה. זיהיתי שהוא אקדח, צעקתי אקדח, הפלנו את החשוד על הרצפה והוא שוב

אמר אני פצע, תזהרו. רצתי לכיוון הרכב, לקחתי את איזיקי הרגליים ומסכה, שמתי עליו את המסכה ואיזיקי רגליים, שמננו כפפות ושמרנו על הזירה עד שהגע הכוח הנוסף... (פרו' עמ' 54 ש' 1-26).

"לגביו האקדמי? אני שמתי לב שהפטיש היה מאחורה, בגלל זה החלטה הייתה לשמור על הזירה ולא לגעת בכללם עד שהגעת הוסף הגיע" (פרו' עמ' 54 ש' 28-29).

"מה שאני זכר על האקדמי גם, כשהגע חבלן אני זכר שהוא אמר תזהרו, הוא יכול להיות דרך. זה מה שהחשוד אמר..." (פרו' עמ' 55 ש' 1-2).

"אני שמתי לב, כשהמננו עליו איזיקים היה עליו איזה תיק צד צהה, הוא היה חצי פתוח, טיפה פתוח, אני לא יודע מה להגיד בדיק..." (פרו' עמ' 55 ש' 10-11).

"אני ראייתי שiosis פלב עשה עליו חיפוש, הוא תפס סכין שהייתה על החגורה של החשוד..." (פרו' עמ' 55 ש' 14-15).

העד מבahir כי ראה משהו נופל מאחור החגורה, ובשלב זהה עדין לא זיהה מהו הדבר, אז ראה את האקדמי על הרצפה בין הרגליים של החשוד:

"החשוד עשה תנועה לכיוון הדלת של הנהג, חשוב לציין שהיא הייתה פתוחה. הוא עשה את התנועה ואני ראייתי שמשהו נופל מהאחור של החגורה, שהיה בצבע כסוף. אני עדין לא זיהיתי מה זה, אקדמי או משהו, אני ראייתי את האקדמי על הרצפה, בין הרגליים של החשוד. באותו רגע צעקתי אקדמי..." (פרו' עמ' 66 ש' 11-7).

העד נשאל אם ראה שנופל משהו התקיק והשיב: "אני לא יודע מאייפה נפל" (פרו' עמ' 67 ש' 26).

"אני לא יודע ראייתי שמשהו נפל מהתקיק, מה ששמי לב זה שהתקיק היה טיפה פתוח" (פרו' עמ' 68 ש' 3-2).

"אני ראייתי, כשהוא עשה את התנועה, אני זיהיתי שמשהו נופל בצבע כסוף. אני לא ראייתי שזה אקדמי, אני לא ראייתי שזה נפל מהתקיק, אני לא ראייתי... הידים שלו היו אזוקות מאחורה. אני ראייתי שמשהו נפל וכששמעתי את הרעם ראייתי את האקדמי בין הרגליים של החשוד. צעקתי אקדמי והפלנו אותו לרצפה" (פרו' עמ' 69 ש' 2-6).

העד נשאל על המקום ממנו נפל האקדמי, הדגים והצביע על איזור שהוא מעט למרטה מחגורתו: "הוא עמד כאן, הוא עשה את התנועה ואני רואה כאן, בערך, פה, באחור הזה, אני רואה שמשהו נפל. באותו רגע אני הסתכלתי,

שמעתי את הרעש וرأיתי את האקדח על הרצפה (פרו' עמ' 70 ש' 8-6).

העד מעיד על דברים שאמר הנאשם עצמו ביחס לאקדח: "אני שמעתי, ו�ינתי את זה בדו"ח, שאחריו שהגיע חבלן לפרק את הנשק הוא אמר תזהרו. אני לא זוכר לבדוק את המילימט, אבל הוא אמר שיכول להיות שהאקדח דורך" (פרו' עמ' 76 ש' 11-9). העד אומר כי דברים אלו אמר הנאשם (פרו' עמ' 76 ש' 13), והוסיף כי הוא בטוח בכך (פרו' עמ' 76 ש' 14-16).

העד העיד כי האירוע לא צולם במלצת הגוף היהת והיה על אזרחי עוד במסגרת פעילות קודמת והמלצתה הייתה על המדים. (פרו' עמ' 79 ש' 4).

ע.ת. 7 מר אדר אינדפורקר:

העד היה מפקד צוות במשימה, ניג ברכב המשטרתי, הגיע למקום, ראה רכב עומדת, שוטר נוסף שהיה אליו זיהה כי זה הרכב שמחפשים, הדליק אורות כחולים וכרכז, הרכב ניסה לסייע והוא חסם אותו עם הרכב המשטרת. העד ראה את הסיכון שנתקף, והעד כי הנאשם אמר שהאקדח ברכב אינו שלו.

העד זיהה אקדח מונח על הרצפה עם הפטיש בחלק האחורי של האקדח, לאחר, דורך. הודיע לחשוד שהוא עוצר, הורידו לקרקע. החשוד ביקש לעמוד בגלל פצעה שיש לו. לא נגע באקדח עד סיום הטיפול של החבלן. מדובר באקדח, מחסנית 10 כדורים. העד ציין כי בדו"ח המעצר אשר כתוב נפלת טעות, ומה שהנאשם אמר הינו שהאקדח ברכב לא שלו". כך הוא העיד:

"... הרכב התחל בנסעה ואני חסמתי אותו, ולצין שאחורי שהשוטרים פרקו, הרכב עוד המשיך טיפה בנסעה, זה לקח מספר שניות עד שהוא הרים אמברקס, או הרכב עצר, אז הרכב היה בתנועה, אני חסמתי אותו בחזית שלו" (פרו' עמ' 244 ש' 4-7).

"אני זיהיתי שנתקפס על ידי יוסי בחגורת הפנים תפס סכין שחורה אפורה, עם התפס לבפנים, זה מה שזיהיתך שאתה תפס, כאשר אני זיהיתי את זה בעיניהם שלי, ואם אני לא טועה גם מה שציינתי בעדות שלי" (פרו' עמ' 244 ש' 18-20).

"אני הייתה האחרון שירד מהרכב, הינו 3 לוחמים, אני האחרון שירדתי מהרכב אחרי שכיביתי את הרכב באטי מהחלק הקדמי של הרכב הגעתי, אני מזהה את ודים ויסוי עם החשוד, אני התעסקתי ברכב, ביצעת סריקה, זיהיתי מכח בפנים השמאלי אחורי, זיהיתי את האקדח שמונח על הרצפה בין הדלת למושב של הנהג. מונח על הרצפה בין הדלת למושב של הנהג" (פרו' עמ' 245 ש' 2-6).

"עשה סריקה, עשה סיוב. מזהה את הפנס השבור. הפנס השמאלי אחורי, ומזהה בפתח הדלת, בין הדלת

למושב של הנהג את האקדח בצבע אפור שחור, מונח על הרצפה עם הפטיש שלו לאחרו" (פרו' עמ' 265 ש' 16-18).

"... אני תפיסת את האקדח, בסיום טיפול של חבלן, אני תפיסת את האקדח" (פרו' עמ' 265 עמ' 24-25).

העד נשאל אם ראה איך האקדח הגיע לרצפה, והשיב בשלילה (פרו' עמ' 265 ש' 31), ואישר כי בפעם הראשונה שראה את האקדח היה זה כשהאקדח היה על הרצפה והוא עצמו לא ראה אם הנאשם זורק או מטיל חוץ (פרו' עמ' 265 ש' 28 - עמ' 266 ש' 2).

העד נשאל מדוע הוא חשב שהאקדח של החשוד, והשיב: "**כי הוא הבן אדם היחיד שהוא במקום...**" (פרו' עמ' 266 ש' 16).

העד נשאל והשיב מספר פעמים וענה כי הנאשם אמר: "**הוא אמר לי האקדח ברכב לא שלי**" ואמר כי הנושא שכותב בדוח המעצר כלל טעות בניסוח (פרו' עמ' 272 ש' 20-11).

"**אחרי שאני הודיעתי לו שהוא עזר ושאלתי אותו של מי האקדח, זה מה שהוא ענה לי, האקדח ברכב, לא שלי**" (פרו' עמ' 274 ש' 6-5).

ביחס לצלמות הגוף נשאל העד והשיב: "**לא היינו מצלמות גוף בתקופה הזאת, אני אישית הייתה על אזרחי, כולם היו על אזרחי**" (פרו' עמ' 275 ש' 32-31).

העד מתאר כי פגש את החבלן ובतבוח אותו אשר זה פרק את האקדח, וכי החבלן אמר לו שהוא כדורי בקנה לפי העובדה שהפטיש היה לאחר מכן, ולאחר מכן השחבלן סימן העד ללח את האקדח, מהנסנית ו- 10 כדורים, ותפס אותם.

"**במהלך הפריקה הוא אמר לי לפי העובדה שלו הוא ידע, שהוא כדורי בקנה לפי הפטיש לאחר מכן, וזהו. חוץ מזה אחרי שהוא סימן אנילקחתי את ה-10 כדורים, מהנסנית והאקדח ותפסתי אותו**" (פרו' עמ' 276 ש' 31-33).

"**לא נגעתי באקדח, האקדח היה ככה עד שהחבלן הגיע**" (פרו' עמ' 280 ש' 5).

"**שמעתי כפפות אחרי שהחבלן הגיע, ביצע את הפריקה, אז העביר אליו את התפיסה**" (פרו' עמ' 280 ש' 11-12).

עת. 8 מר יוסף פלב:

עמוד 9

העד היה בצוות המשפטתי אשר הגיע למקום, ותוֹן כדי שהוא ושותר נוסף עוזרים את הנאשם, ראה את האקדח נופל מה הנאשם, עם פטיש לאחר מכן, אקדח דרכו, וכך הוא מעיד:

"...ודים אזק אותו ובמהלך האזיקה הוא ניסה תמיד תמיד להסתובב לכיוון שלנו. במהלך הסיבוב אליונו, הוא עשה סיבוב ממש חד, הוא כל הזמן רצה להיות כפינו, היה מאמין לפחות החשוד, הצעיר, ובמהלך הסיבוב הזה חשוב לציין שהוא לו תיק, שהתיק מכיל קיבולות של אותו כלי שכביר אני אפרט עליו שנפל. במהלך הסיבוב נפל ממש האקדח על הרצפה, זה היה את האקדח נופל, שמעתי צליל מתכתי של אקדח, חשוב לציין שהראות הייתה טוביה, פנси יד היו גם... באותו רגע החלמתי שאני מפריד אותו מהאקדח ..." (פרק' עמ' 283 ש' 24-33).

"אוקי, אזק ידים לאחר מכן, בזמן הזה הוא גם ניסה כל פעם להסתובב, היה איזשהו סיבוב חד שלא כל כך הצלחנו גם למנוע אותו בזמן שהוא הסובב... עם הפנים כלפי, בשלב הזה נפל ממנו האקדח מהתיק אל הרצפה. אוקי? האקדח היה מחוץ לרכב על האספלט שהיה שם" (פרק' עמ' 285 ש' 14-18).

"האקדח שאני ראייתי בכל אופן, הוא היה עם פטיש לאחר מכן. פטיש לאחר מכן בשפה המקצועית ממה שאני מכיר זה אקדח דרכו" (פרק' עמ' 286 ש' 11-12).

"מבחןת האקדח הוא טען שהאקדח לא שלו" (פרק' עמ' 286 ש' 16).

"אם דלת הנגג פתוחה, אז זה ממש מקביל לכיסא על האספלט, זה לא מתחת לרכב, זה מקביל לרכב על האספלט, זה המיקום של האקדח" (פרק' עמ' 286 ש' 20-19).

ביחס למצלמות הגוף מעיד: "... לא היו מצלמות גוף, היס"מ עדין לא קיבל מצלמות גוף..." (פרק' עמ' 288 ש' 20). (29)

העד נשאל אם ראה את הנפילה של האקדח והשיב: "את הנפילה של האקדח, כן." (פרק' עמ' 303 ש' 22).

"ראייתי את האקדח נופל מהתיק על האספלט." (פרק' עמ' 303 ש' 29).

"במהלך הסיבוב, האקדח נפל, אני רואה את האקדח נופל על הרצפה ובום, רעש מתכתי של דבר שנראה כמו אקדח" (פרק' עמ' 304 ש' 12-11).

"כן, האקדח נשאר באותו מקום אף אחד לא, מאייתנו לפחות ממי שהוא איתני בשמירה לא נגע בכלל לא

ברכב, ולא באקדח עד הגעתו של מז"פ וחבלן. משם החבלן לicked את האקדח... אני לא נגעתי באקדח" (פר' עמ' 309 ש' 16-20).

ע.ת. 10 רס"ר אברג'יל יגלו:

העד היה ראש משמרת ביום האירוע, הגיע למקום, ראה את הנאשם על הרצפה ושוטרים רוכנים עליו, והבחן באקדח מתחת לרכב. הוגש סרטון מצלמות גופו (ת/2), אשר הוצג עד במהלך הדיון, והוא העיד ביחס לנקודות הזמן 00:30 עד 00:40 כי זו הגיעו למקום, כאשר מתחת לדלת הנהג הבחן באקדח (פר' עמ' 148 ש' 11-8). ביחס לנקודות הזמן 05:06-07:05 הוא מעיד כי נראה בצילום שהשוטר יוסי פלג מבצע חיפוש על גופו של הנאשם ומוצא סכין, ומוסיף כי השוטר יוסי העביר לו את הסכין והוא סימן אותה (פר' עמ' 148 ש' 19 - עמ' 149 ש' 21).

עוד על פי עדותו:

"**הבחןתי באקדח מחוץ לרכב, מתחת לכיסא הנושא כאשר האקדח היה נראה דרונך, ככלומר הפטיש היה מופנה אחורינית**" (פר' עמ' 148 ש' 16-17).

"... השוטר יוסי פלג ביצע חיפוש על גופו של הנאשם, כאשר הימי מאחוריו במרקם של אולי מטר, מטר וחצי, במהלך החיפוש הבחןתי שבחזית גופו של הנאשם יש סכין בין המכנסיים לבין התחתונים, השוטר יוסי העביר לי את הסכין אותה אני סימנתי" (פר' עמ' 149 ש' 18-21).

"... אני בטוח שראיתי את האקדח" (פר' עמ' 150 ש' 4).

ביחס לנקודות הזמן 00:38 עד מעיד: "**רואים אקדח, אני זוכר שהאקדח היה עם פטיש אחורה**" (פר' עמ' 150 ש' 22).

העד אומר כי הצלום מוטשטש, וכשנשאל כיצד הוא יודע לומר שהפטיש היה לאחר, הוא משב: "**הבחןתי בפטיש אחורה וגם ציינתי זאת בדו"ח הפעולה**" (פר' עמ' 150 ש' 21 - עמ' 151 ש' 1).

העד נשאל ביחס למצלמת ואי צילום החבלן, והשיב: "**לא צילמתי, חבלן, הנהל המשטרתי אומר שלא מצלמים בעבודה של אנשי מקצוע, ככלומר בחונכים, חבלנים, מז"פ**" (פר' עמ' 161 ש' 16-17).

העד אומר כי לא היה חלק משרשרת התפיסה של האקדח (פר' עמ' 181 ש' 4-3).

ע.ת. 12 רס"ב ישראל בן שימול:

תפקידו של העד במשטרת הינו חבלן, מזה 26 שנים. העד הגיע לזרת האירוע, בדק את הנשך, נאמר לו שכנראה יש כדור בקנה, הנשך היה מונח על הרצפה, שם כפפות, אחץ באקדח, פרק אותו ובזמן החקירה יצא כדור מבית הבליעה, הייתה באקדח מחסנית. העד אומר כי האקדח אשר נמצא בפניו, בעת עדותו, זהו האקדח שהוא בדק בשטח באירוע.

בתשובה לשאלת האם הכתוב אשר היה על האקדח הוא ספציפי לאקדח זה או לסוג זה של אקדחים אמר העד כי אינו יודע.

העד אמר כי ייתכן שהתבלבל בספירת ה כדורים , ספר 8 במחסנית ו- 1 בקנה, יוכל להיות שהוא 10 כדורים.

כך הוא מעיד:

"אוקי, כשהגעתי ראייתי את האקדח הזה מונח על הרצפה בסמוך לרכב והחשש היה שכנראה שיש כדור בקנה" (פרו' עמ' 365 ש' 19-18).

"בצמוד, כאילו על הכביש, בסמוך לדלת נהג. שם הוא היה מונח ונאמר לי על ידי השוטרים כנראה שיש כדור בתוך הקנה ובעקבות זה הגעת" (פרו' עמ' 365 ש' 22-21)

"על מנת לא לשבש את כל העניין של הט.א שמתי כפפות, אחזתי את האקדח, לקחתי אותו מספר מטרים קדימה על מנת שם חלילה יפלט כדור אז לא בסביבת השוטרים שנמצאים מסביביו או בסמיכות, מחשש שאף אחד לא יפגע והלכתי הצדעה כשייתי בלבד ופרקתי את האקדח. בזמן החקירה יצא כדור מבית הבליעת מחסנית הייתה בתוך האקדח, הוציאתי גם את המחסנית, קודם כל הוצאה את המחסנית ולאחר מכן פרקתי את האקדח, כך צריך לעבוד, וזהו... נפלט כדור החוצה" (פרו' עמ' 366 ש' 10-3).

העד מצין כי כתב בדו"ח הפעולה שהזו אקדח בראונינג (פרו' עמ' 367 ש' 1).

העד אומר כי זהו האקדח שהיה באותו זמן שהוא בדק: "זה אכן זה" (פרו' עמ' 368 ש' 15-14).

"... היה מה שצינתי, זה כדור אחד בבית הבליעת ועוד שמונה כדורים, יכול מאוד להיות שטעייה בספירה, הכל יכול להיות" (פרו' עמ' 372 ש' 23-22).

העד נשאל אם הפטיש היה לאחר והוא משיב: "לא" (פרו' עמ' 379 ש' 13).

ביחס להתקנת המחסנית לאקדח העיד: "אני אגיד לך, גם ברשותי יש אקדח והגודל של המחסנית בהתאמה לאקדח הוא שונה ואני רأיתי לא מעט אקדחים במהלך השירות שלי ואמרתי שזה שיר לאקדח" (פרו' עמ' 384 ש' 1-2).

"מה שאני עשית זה שהגעתי למקום ולאחר שבזדנו את הזרה ופרקתי את האקדח למקום בטוח וכolumbia דברים, כל הפעולות האחרות, החזרתי את האקדח לקצין המשטרה כמו שציינתיתו לא" (פרו' עמ' 388 ש' 1-3).

"אני רأיתי מספר שמוסבע על האקדח, זה אקדח ישן יחסית בסדר? ממה שאנו מכירים, ציין שם הסוג שלו והמספר שמופיע עליו, אני מחייבת לרשום מה מצינו על האקדח ומה שראיתי זה מה שרשמי, לא המציאות, לא ידעת אם הוא מחוק או לא מחוק, רأיתי מספר רשימי, רأיתי כתוב באנגלית רשמי. לא המציאות מספרים, לא הטבעתי עליהם עכשו את המספר במקום" (פרו' עמ' 390 ש' 24-25 - עמ' 391 ש' 2).

האקדח הוגש סמן ת/15, והושב בנאמנות לידי ב"כ המאשימה, והמחסנית ו - 10 כדורים הוגשו סומנו ת/16, וגם הם הושבו בנאמנות לידי ב"כ המאשימה.

האקדח (ת/15) הוצג לעד במהלך הדיון, והוא אמר לגביו את הדברים הבאים: "**האקדח הזה שמופיע פה בפנים כבודו זה האקדח שבדקתי בשטח, באירוע, ספציפי**" (פרו' עמ' 395 ש' 16).

"...**שהספרות האלה ספציפית, גם ה 83 MUD** שזה תואם בדיקת מה שראיתי ואת מה שציינתי בדוח הפעולה" (פרו' עמ' 396 ש' 8-9).

העד נשאל האם הכתוב האמור מתיחס רק לאקדח ספציפי זה או לסוג זה של אקדחים, והוא משיב שאין יודע (פרו' עמ' 396 ש' 20).

הוגש הדוח שערך העד נ/9. על פי הדוח מדובר באקדח בצבע שחור 9 מ"מ עם כתוב באנגלית 83 mud וכי בעת הפרייקה היה כדור בקנה ו - 8 כדורים נוספים.

הריאות לכך שהחפץ אשר נתפס בשטח הינו אקדח.

10. להלן העדויות המתיחסות למהות החפץ אשר נתפס, ולכך שמדובר באקדח, מחסנית וכדורים, מהן ניתן ללמוד כי מדובר בנסח ובתחמושת כהגדרתם בחוק.

תחיליה יצוין כי קיימים נתק בשרותה המוצג, ביחס לאקדח, למחסנית ולכדורים.

אין מחלוקת כי אין ראייה אשר יכולה ללמד מי יצא עם הנשך למקום האירוע, וכי הוא השוטר אשר הביא את הנשך מיד מררכי אל תחנת המשטרה. לא הוגשה כל ראייה ואין כל עדות אשר יכולה להצביע על שרתת המוצגים (הנשך, המחסנית והתחמושת), מתפיסטם בידי מררכי ועד הגעתם לתחנת המשטרה. המעטפות אליהן הוכנס הנשך בתחנת המשטרה, הן המעטפות בהן הגיע הנשך למעבדה, אך שרק חלק משרתה המוצגת קיימת, מתחנת המשטרה למעבדה.

בහינתן כי המספר הסידורי של האקדח מחוק, ולאור הנתק המשמעותי בשרתת המוצגים, הרי שלא ניתן לקבוע, מעל לספק סביר, כי האקדח, המחסנית והתחמושת, אשר הוצגו לבית המשפט, ואשר לגבייהם נערכה חוות הדעת, הינם אותם אלו אשר נתפסו בשטח.

אין כל ראייה למי ניתנו הנשך והתחמושת בשטח, לאחר שנבדקו ע"י החבלן, ואין כל ראייה בוודאות הנדרשת במשפט הפלילי כי הם אלו אשר נמסרו לבסוף למעבדה.

ואולם, די בריאות שיפורטו להלן, להביא למסקנה, מעל לספק סביר, כי החפש אשר נפל מהנאשם בשטח הינו נשך, ובתוכו הייתה תחמושת, כהגדרת מונחים אלו בחוק העונשין.

לפני בוחנת הראיות, להלן התיחסות למסגרת הנורמטיבית לקבעה כי מדובר בנשך.

סעיף 144(ג)1 לחוק העונשין, מגדר כי "נשך", הינו - "כלי שמסוגל לירות כדורים, קליע, פגז, פצצה או כווצה באלה, שבכוחם להמית אדם, וככלל חלק אבזר ותחמושת של כל כיוה".

סעיף 144(ג)(1) לחוק העונשין קובע: "**אחת היא אם בעת שנעבירה העבירה היה הנשך תקין לשימוש או לא.**"

נוסח זה של סעיף 144 לחוק העונשין, בא במסגרת תיקון 112, אשר הוסיף את המילה "סוגל", כמו גם את ההוראה לפיה אין נפק אם היה הנשך תקין לשימוש, אם לאו.

העומד בבסיס תיקון זה לחוק העונשין, הינו כי היה צורך בהגדירה רחבה אשר מועדה להגישים את התכליית של איסור נשיאה והחזקקה של כלי פגיעה שיוכל להיות אף קטלני, ונפסק בעניין זה בע"פ 9511/01 **קובקוב נ' מ'** (22.1.2002), על הקפדה המחוקק להתייחס "לכלי ש"סוגל" לירות או לפלאות חומר".

כלי שסוגל - הכוונה לכך שמדובר בכלי אשר בזמן שיוצר, בלשון עבר, היה מסוגל לבצע ירי.

כפי שיפורט להלן, החבלן המשטרתי מזהה כי הנشك אשר הוצג לו במהלך הדיון הינו אותו נשק אשר נתפס על ידו. ואולם, שלא קיים מספר סידורי, הויל והוא מחוק, הרי שלא ניתן לקבוע כי זהו אותו חפץ עצמו, אך יש בדברים הללו כדי להביא למסקנה, מעל לספק סביר, כי מדובר באותו סוג של נשק, והוא חפץ מבחינות מהותו - נשק. וכן גם ביחס לתחמושת.

לא קיימת חובה להציג את האקדח המסוים אשר נתפס, על מנת להוכיח כי החפץ אשר נתפס מהנאשם הינו נשק.

נפנה בעניין זה לספרו של קדמי, על הדין בפליל, חוק העונשין - התשס"ו-2006, חלק רביעי בעמ' 1966:

"**הלכה פסוקה היא, כי על מנת להוכיח ביצועה של עבירה בנشك לפי סעיף זה, אין הכרח בתפיסתו ובהצגתו של אותו נשק בפני; ואפשר שעובדת קיומו של הנشك וביצוע עבירה בו - יוכחו גם ללא הצגת הנشك גופו. ולא מותר יהיה להציגו; גם העובדה כי ה"חפץ" נושא האישום מהוות "נشك" כהגדרתו בסעיף זה, ניתנת להוכיחה ללא תפיסתו והצגתו של אותו "חפץ".**

בעניינו, מדובר בעדות ברורה של ע.ת. 12 אשר בשטח בדק את האקדח, ובעדות מזהה כי מדובר באותו כלי נשק. גם אם תאמר כי האמירה אותו כלי נשק, אינה מתיחסת לזהות הספציפית של החפץ, הויל ואין מספר סידורי, הרי שמדוברתו ניתן להגיא למסקנה, מעל לספק סביר, כי מדובר באותו סוג של נשק, ולענין הסוג ניתן ללמידה מהכתב אשר היה על האקדח.

עדות ע.ת. 12 בצירוף חוות הדעת ת/20, ובצירוף ת/23, מביאה למסקנה, מעל לספק סביר, כי מה שנתפס בשטח היה נשק ותחמושת כאמור בכתב האישום, דהיינו אקדח עם מספר רישוי מחוק, ובו מחסנית תואמת אשר הכילה 9 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכי זהו נשק אשר יורה ובכווחו להמית אדם, והתחמושת הינה תחמושת של נשק זה. צוין כי ביחס למספר ה כדורים נאמר כי יתכן ומדובר בטעות ואולי מדובר בתשעה ולא בעשרה כדורים, ולפיכך, ההתיחסות תהיה לתשעה ולא לעשרה.

להלן העדויות הרלבנטיות ביחס לכך:

עדות ע.ת. 18 רפ"ק יعيش חי עוזר:

העד הינו קצין אח"מ, אשר הוגש באמצעותו ת/22 ו- ת/23. על פי המזכר ת/22, החוקר שרייך הביא בפניו את המוצג, והעד בחר תוך שימוש בכפפות את סוג האקדח ומספרו, ובמזכר נכתב כי מניסיונו מדובר באקדח, אין מספר על האקדח, וכי מדובר באקדח מסווג בראונינג.

ת/23 הינו מסמך אשר נערך ע"י העד, כותרתו "אישור בדבר היות המוצג - נשק", והוא מתיחס לאקדח, מחסנית 1 - 10

כדורים, ועל סמך בדיקתו החפש המתואר הינו "נשך".

לדבריו, בעדותו באותו יום לא היה עוד אקדח בתחנת שדרות, הוא היה שלוש שנים קצין אח"מ בתחנה, ובשלוש שנים אלו נתפסו שני אקדחים, ומקרה זה הוא ייחודי (פרו' עמ' 447 ש' 24-22).

עדות ע.ת. 26 רפ"ק אבי קופמן:

העד הינו סגן ראש מעבדת נשך בחטיבת ליזיוי פליי במטה הארץ. הוגש חווות דעת מומחה שערך ת/20.

על פי חווות הדעת ת/20, מדובר באקדח חצי אוטומטי, אשר נבדק בירוי עם שישה כדורים מתחמושת המעבדה, והכל יורה ובכוחו להמית.

עוד עולה מחוות הדעת כי למעבדה התקבל גם אבזר לכלי נשך, שהוא מחסנית ריקה המתאימה לאקדח זה, ותחמושת, 10 כדורים בקליבר 9 מ"מ קצר.

העד הינו מומחה לכלי נשך, ותחומי ההתמחויות שלו הם זיהוי כלי נשך ותחמושת, בדיקת תקינות של כלי נשך, שחזור מספרים מוחוקים והשוואות של תרמילים וקליעים.

בעדותו נשאל איזה נשך בדק והשיב: "**אקדח חצי אוטומטי... תוכרת צ'cie, מודול 83, קליבר 9 מילימטר קצר יש לו גם סימון, ססימנט או אותו בסימון פנימי עם תגית של המעבדה**" (פרו' עמ' 400 ש' 22-20).

העד נשאל על הכתיבה שעל האקדח, ואישר כי המודול 83 זהו המודול לכל נשך, זה אינו מספר סידורי של הנשך, ועוד אישר כי המחסנית אינה ייחודית ומתאימה רק לנשך הספציפי זהה אלא לכל אחד מהסוג הזה (פרו' עמ' 401 ש' 13-26).

معدותו וחוות דעתו עולה כי מה שהתקבל אצלם במעבדה הינו אקדח אשר בכוחו להמית, ולפיכך עונה להגדרת נשך, יחד עם מחסנית המתאימה לאקדח זה ותחמושת. למעבדה הגיעו 10 כדורים.

בחווות הדעת לא ציין מספר סידורי ספציפי של האקדח. מעדותו של המומחה עולה כי המספר והכתיבה הקטים על האקדח אינם ייחודי לאקדח זה, והוא מתאר את הדגם - מודול של האקדח, ולא מהו מספר סידורי ייחודי לו, והמספר והכתיבה, יכול ויהו על אקדחים נוספים מאותו סוג.

11. המשמעות של מכלול הראיות דלעיל הינה, כי מחד, קיימת קטיעה של שרשרת המוצגים - האקדח, המחסנית

וחתמות, קטיעה משמעותית לפרק זמן משמעותי, ולא ניתן לקבוע מעלה לפסק סביר, כי אותו כל נשק ספציפי ואוותה תחמושת ומחסנית, אשר נתפסו בידי מרדי הם אלו אשר הגיעו אל המעבדה ונבדקו בחווות הדעת של המומחה.

אכן, סביר להניח כי מדובר באותו נשק, מחסנית וכדורים, ויש אף סיכוי גבוה לכך, אולם מדובר במשפט פלילי, והוכחת שרשות המוצג צריכה להיות מעלה לפסק סביר. בהינתן קטיעה כאמור,oca אשר אין מספר סידורי ספציפי לאקדח זה, הרי שלא ניתן לקבוע מעלה לפסק סביר כי מדובר באותו אקדח ספציפי.

ואולם, ע.ת. 12 החבל המשטרתי, אומר בעדותו, כמו גם בזיכרון שערך, כי מה שהוא תפס הוא אקדח, יחד עם מחסנית ותחמושת. בacr יש כדי להביא למסקנה שהוכח כי מדובר בנשק ותחמושת.

אין כל דרישה ראייתית, כי אותו חפץ עצמו יוצג ווובא כראיה,DOI בעדות של ע.ת. 12 על התפיסה של נשק במקום, בשטח בידי מרדי, כדי להביא למסקנה שמדובר בנשק.

בנוסף החבל המשטרתי ע.ת. 12 מאשר כי האקדח אשר הוצג לו בדיון בבית המשפט, הוא אותו אקדח עצמו, אשר הוא בדק בשטח.

אני מוצא כאמור כי קיים ספק בשאלת האם אכן זהו אותו אקדח עצמו, שכן אין מספר סידורי. אולם, מדובר יש ללמידה כי מדובר לכל הפחות באקדח זהה.

זהינו, בנוסף לקביעת ע.ת. 12 שהחפץ אשר החזיק בשטח הינו אקדח, בנוסף הוא זהה בסוגו לנשק אשר נבדק במעבדה ואשר חוות הדעת קובעת כי הינו נשק.

גם אם תאמר, כי לא די היה באמירה של ע.ת. 12, על הבדיקה בשטח, הרי שלאו העובדה שהוא מזהה הנשק אשר הוא בדק בשטח הינו נשק אשר נבדק במעבדה, וקיימת חוות דעת לגביו שהוא נשק אשר בכוחו להמית, הרי שגם בacr כדי להביא למסקנה שהחפץ אשר נתפס בשטח גם הוא נשק אשר בכוחו להמית.

כאמור לעיל, ע.ת. 12 החזיק את האקדח בידו, פרק אותו, הוציא מבית הבליעה שלו כדור, ושיילוב כל הראיות הללו מביא למסקנה, מעלה לפסק סביר, כי החפץ אשר נתפס בשטח בידי מרדי היה אקדח, העונה להגדרת נשק, בכוחו להמית, ועימיו נתפסו מחסנית 1 - 9 כדורים.

ראיות נוספות

12. להלן התייחסות לעדויות ולראיות נוספות הקשורות לנשק, מהן עולה כי לא נמצא טביעות אצבע או דגימות די.אנ.אי על האקדח, כמו כן בבדיקה שנערכה לנאים, לא נמצא שרידי ירי על גופו של החשוד, כמו גם לא נוכחות

מתוך ברזילית.

עדות ע.ת. 19 רס"מ אשר דנינו:

העד הגיע לבקשת הקצין התרון לבצע בדיקה לרכב לאקdash, לבצע בדיקת ט.א. ודגימת די.אן.אי לאקdash, הוא ביצע את הבדיקות, והחזיר את האקdash לחוקר התרון.

העד הוציא את האקdash מהכספת לבדיקה, אין TIעוד על הזמן שבין הוצאת האקdash לבדיקה ועד החזרתו. לקח דגימה מהאקdash בדק ט.א ואלו לא נמצאו, לקח דגימה לדי.אן.אי, ככל שיש תשובה חיובית מעדכנים אותו. הויל ולא עודכן הניח שהתשובה שלילית לגבי הדי.אן.אי.

מדוברו אלו עליה כי לא נמצאו ט.א. ולא נמצאה דגימת די.אן.אי על האקdash.

הוגשوا באמצעות המוצגים: ת/12 - דוח מיום 17.8.20 שעניינו בדיקת רכב לאייתור ט.א., ת/12/א' דיסק תМОנות צילומי רכב ההונדה, ת/13 - דוח מיום 18.8.20 שעניינו בדיקת האקdash לדי.אן.אי, ת/13/א - דיסק של צילומי האקdash, נ/8 - מזכיר של ע.ת. 19 מיום 15.8.20 בעניין החזרת אקdash לחוקר תורן.

עדות ע.ת. 20 רס"מ יעקב גוטלב:

13.8.20 תורן בזיהוי פלילי - התבקש ע"י תחנת שדרות להגיע למפגש יד מרדכי בעקבות גניבת רכב ומעצר חשוד שנשא אקdash.

צילם את הרכב מסווג הונדה. צילם וביצע בדיקה כללית. ביחס לחשוד עשה בדיקת שרידי ירי מידיו ורשו, ובדיקת תריסי פרוטריס לצורכי איתור סימנים שהחזיק אקdash - מתכת.

לא נכח בנפילת האקdash ולא ראה אקdash. הנאשם בנווכותו לא היה עם כפפות.

ערך בדיקה על הנאשם לסימני מתכת, אשר הייתה שלילית.

הוגשوا באמצעות ת/14 דוח מסכם חקירת מז"פ מיום 18.8.20, ות/14/א' דיסק צילומי רכב ההונדה והחשוד מהשתח מ - 13.8.20.

להלן התייחסותו בעדותו לבדיקות ולממצאים:

העד נשאל אם הנאשם היה עם כפפות והшиб בשלילה. (פרו' עמ' 359 ש' 19).

העד נשאל לגבי בדיקת הפרוטרייס שביצע והшиб:

"התריסיס הזה, מה שצינתי, הבדיקה פרוטרייס, הכוונה שלו לבדוק בצורה מיידית, אולי שוראים תגובה מיידית אחרי הריסוס, נוכחות של מתכת,شمישתו החזק משחו מתכתי ביד והtagובה שאמורה להתקבל היא בצבע ורוד, אדמדם, על כף היד וגם על, כמו שצינתי פה, גם ריסטי במותניים שלו וגם בגב התחתון." (פרו' עמ' 360 ש' 22-19).

העד התייחס לשיבת אפשרות תשובה שלילתית ואמר: "מכל מני סיבות, יכול להיות שהבן אדם שטף ידיים, התקלח, הזמן שלוקח אחרי הריסוס עצמו, מתי שהוא אחז בו, אם עבר פרק זמן וكمובן" (פרו' עמ' 360 ש' 24-25).

העד נשאל אם יכול להיות מצב שאדם מחזיק נשק או מתכת וудין התגובה תהיה שלילתית בבדיקה: "בוחלת" (פרו' עמ' 364 ש' 3-1).

עדות ע.ת. 21 החוקר מר אריה איציק:

העד העיד ביחס לניסיונות המשטרה לבדוק את המצלמות במסלול הנסיעה.

העד הינו חוקר זירה טכנולוגית, ביצע סריקה מצלמות במסלול, והוגשו באמצעותו: ת/4 דוח ביקור בזירה שער, ת/5 הצגת שורת יומן מתיק החקירה, ת/6 - מסמך בכתב יד לגבי שיחה והתכתבות עם מנהלת המשמרות בעירייה, כולל צילום ווטסאפ, ולדבריו, האחרائية - מוקדנית מהמדובר בעירייה לא עבדו.

במסגרת ת/4 מצוין כי הוא יצא לזרה: "שד בן יהודה לכיוון היציאה מהעיר מול 7" בתאריך 14.8.20 בשעה 10:00, וביצע סריקה במקום האירוע לאייתור מצלמות אבטחה המכוסות את האירוע, ולא נמצא מצלמות אבטחה רלבנטיות.

על פי ת/5 מתואר כי: "בוצעה בדיקה של מסלול הנסיעה מרוחב בין יהודה מאפייה nisi לכיוון היציאה מהעיר לכיוון מול 7. המצלמות של המוקד העירוני לא פועלו כלל כלל ביום האחרון ובזמן האירוע".

ת/6 כולל צילום מסך של מכשיר הטלפון והבהרה בכתב יד לצד הצילום, בה נכתב כי בתאריך 13.8.20 בוצעה שיחה באפליקציית ווטסאפ בין לבין מנהלת המשמרות, כאשר בשעה 22:54 היה הודעה כי המצלמות עדין לא עלן, וכן

עליה מצלום המסר על גבי אותו מסמן.

העד נשאל בעדותו על מצלמות שונות בעסקים במרצון, התייחס לדברים ואמר כי ביצע בדיקות.

לגביו פיצה שמש אמר כי המצלמות שלהם אינן פעילות ואין מכונות, נשאל עם מי דיבר השיב: "עם הבוחרה עם הבעלים" (פרו' עמ' 197 ש' 20-23). נשאל לגבי ממתקי Shir, והשיב: "... אם רשותי בדו"ח שאין מצלמות, גם ממתקי Shir נבדק. יכול להיות שהוא לא רלבנטי מבחינת כיוון מצלמה יכול להיות שאין מדיה" (פרו' עמ' 199 ש' 1-2).

معدותו עולה כי אין מדובר רק בהודעת הווטסאפ אלא גם בשיחה טלפוןית בה נאמר לו כי ביום האחרון לא פעלן המצלמות של המוקד העירוני.

העד נחקר ארוכות ביחס לשאלת אם יתכן שהתקלה הייתה זמן קצר, פחות משעה מההודעת הווטסאפ, ואמר כי מדובר גם בווטסאפ וגם בשיחת טלפון, וכי הדברים שכתב בת/5 הינם על פי מה שנאמר לו.

על פי עדותו הוא שוחח עם אחראית המשמרות אשר עדכנה אותו גם בווטסאפ וגם טלפונית כי המצלמות לא פועלן ולכן יצא העדכן (פרו' עמ' 193 ש' 5-1).

הריאות מטעם ההגנה

עדות הנאשם

13. בעדותו ציין הנאשם נוכחות תמידית, סיורים ומעקבים של המשטרה, וכי "אין דקה בלי משטרה" (פרו' עמ' 499 ש' 9, 11, 20), וחזר על כך שוב ושוב. הוא ירד להזמין מונית, ומוניות צפפה, הוא התפלא שהגעה המונית מהר, וניתן להבין בדבריו שנגה המונית היה שוטר, הוא הכירו מהעיר, והנائب הביע פליה על המונית: "אבל אתה רואה אין כלום במונית, אין שום דבר, אין שום אביזר של מונית, שום שהוא צזה כאילו" (פרו' עמ' 500 ש' 9-10).

לדבריו הוא מכיר את נהג המונית שנים רבות, עוד כשהיה ילד, והתגורר ליד תחנת המשטרה הישנה, וגם כשבצער בעבר הוא היה קצין במשטרה, וגם מעבודתו של אותו קצין בימ"ר (פרו' עמ' 500 ש' 17-20).

הנائب העיד ארוכות על כי ראה שימושו מוזר (פרו' עמ' 501), הנאשם מתאר כי בשלב מסוים בנסיעה היה רכב סקודה מסוג חדש יחסית, ונוהג המונית הראה לו שכאילו עוקבים אחריהם והוא לחץ על הגז והסתכל אחרת (פרו' עמ' 501 ש' 8-13).

הعلاה טענות שונות על כי אweis ע"י המשטרה, המשטרה ניסתה ללבות את הסכוסר: "בכל אופן אני אוויימת על ידי המשטרה שהיתה איזושהי תקנית שכאלו לא יודע, נמצא כל מיני דברים שיש שיגידו עברתי ניסיון חיטול... משטרת ניסתה ללבות את הסכוסר, איממה עלי שם מישחו יפגע אני אפגע..." (פרו' עמ' 500 ש' 21-18).

הנאשם העיד כי אמר לנаг המונית לישוע לרחוב ניצן 12 בשדרות, שזו כתובת של חברו שנפטר, וכשהגינו למרכזו ברחוב בן יהודה, הוא ירד מהמנונית, וזאת הואיל ולא היה לו נעים לבוא בידיהם ריקות (פרו' עמ' 503 ש' 11-16).

על פי עדות הנאשם הוא ירד מהמנונית בהרגשה מזויה, כי נаг המונית היה עצבני (פרו' עמ' 503 ש' 16-21).

הנאשם מתאר כי כאשר ירד מהמנונית לא ראה את אותו הרכב סקודה, למראות שהנאשם הסתובב והסתכל (פרו' עמ' 503 ש' 24-20).

הנאשם מתאר כי היה במרכזו ומידי פעם הסתכל אם הסקודה עוקבת אחריו, אך לא ראה אותה (פרו' עמ' 504 ש' 8-10).

הנאשם מתאר כי היה בהרגשה שיש משה מזוז, ובדק נתיב בריחה אם יבואו, נכנס למרכזו, ובדק את המקום, את היציאה ואת הכניסה (פרו' עמ' 504 ש' 25 - 25 עמ' 505 ש' 12).

על פי עדותו הוא התכוון לлечט ברגלו אל המקום שאליו רצה להגיע (פרו' עמ' 506 ש' 8-10), וכשהוא וכשבא לעלות למדרכה, אחרי שעבר את הכביש, והתכוון להדליך סיגירה הוא רואה לפטע את הסקודה מצד שמאל עם שלושה בחורים (פרו' עמ' 506 ש' 25 - 25 עמ' 507 ש' 3), וזהו אותו הרכב סקודה שראה קודם לכן כנסע במוניות (פרו' עמ' 507 ש' 6-10), וזה מתאר הנאשם כי הגיע למסקנה שבאים לחסל אותו, הוא הסתובב אל המרכזון, בין לבין הסקודה היה מרחק גדול, והוא המשיך להתקדם, עבר את המדרסה, ועמד 20-25 דקות וצין כי יש לידו כניסה לבניינים חומיים: "יש לי כאילו את הנתיב בריחה שלי" והסתכל ואף אחד לא הגיע (פרו' עמ' 508 ש' 1-23).

הנאשם מתאר כי היה מול חנות פרחים, על מושלש שעל המדרסה, כרבע שעה עשרים דקנות "מסתכל על הנתיב בריחה שלי, מסתכל לשם מסתכל לאחורה, מסתכל לקידמה, מסתכל לצדדים, אני לא רואה שם דבר, לא מגיע אף אחד. טוב, אני כבר הרבה זמן לדעתך כבר מתחילה להיות חושך, כאילו מתחילה לרדת חושך זהה כאילו, זהה בכלל נניה סכנה רצינית" (פרו' עמ' 509 ש' 14-18).

הנאשם ממשיך לתאר כי ראה אדם נכנס לחנות פרחים. בהמשך הנאשם הוסיף בין כל רכב שענו, היהתו בו תהועה: "האמת כן, יש בי איזושהי תחושה, כן יהיה, לא יהיה, איפה הסקודה הזאת עומדת, איפה היא נעלמה?" (פרו' עמ' 509 ש' 19-23).

הנאשם מתאר כי התקדם ומתאר כי נכנס לרכב כשהוא בלחץ, מתאר כי פגע בסקוודה אחרת, שנגע לאחר מכן (פרו' עמ' 511 ש' 1-24), ומתאר כי הרכב שנכנס אליו הינו מסווג הונדה בשנת 2000 (פרו' עמ' 512 ש' 5).

בשלב זה מתאר הנאשם שהוא נסע ורכב הסקוודה אחריו, כוונתו לרכב הסקוודה החדש שראתה קודם לכן שנגע במוניות, ולא לרכב הסקוודה בו פגע. הנאשם מתאר כי רכב הסקוודה מתקרב אליו (פרו' עמ' 512 ש' 17 - עמ' 513 ש' 12). בהמשך מתאר כי רכב הסקוודה היה כמו מטרים מאחוריו, אז מתאר כי פגע ברכב השני: "**נכנסתי באותו של הגברת...**" (פרו' עמ' 514 ש' 2). מתאר כי הרכב בו נהג התנדנד, והסקודה נעקרה (פרו' עמ' 514 ש' 7-6).

הנאשם ממשיך לתאר את נסיעתו, הגיע לרמזור של היציאה מהעיר שדרות, שם פנה ימינה, ניסה לישוע מהר, ועוד אומר:
"שם אני יכול את כל יחידת יואב על הכביש" (פרו' עמ' 515 ש' 7-8).

לדבריו: "**הם באים עד אליו, מסתכלים, מאטים, אני נסע... הם באים בום, מסתכלים, מסתכלים כאילו** ככה ולא עושים שום דבר. טוב, תשמעו, זה כבר אם יש ספק אין ספק, זה כבר ברור לי שמשטרת ישראל עושים ניסיון חיסול, אין לי שום ספק לגבי הנקודה הזאת..." (פרו' עמ' 515 ש' 23-1).

הנאשם מתאר כי הגיע ליד מרדי, היה בלחץ, כמעט עשה תאונות (פרו' עמ' 516 ש' 5-3). לדבריו, נכנס ימינה, מול תחנת הדלק, ישב ברכב בתצפית (פרו' עמ' 516 ש' 19-18). נועד עם הרכב במקום שהוא: "**נעמדתי בצדיה צדו. אני עומד בצדיה צדו כי ככה אני יכול גם לתקוף כאילו, זה מה שיש לי באותו, ולא יודע, אם ירו בי אם לא יודע, מהهو, אני יכול לתקוף עם האוטו...**" (פרו' עמ' 518 ש' 5-1).

הנאשם אומר כי התקoon להחזיר את הרכב (פרו' עמ' 415 ש' 20).

הנאשם מעיד ביחס למעצרו ולתפיסת האקדח, דברים אשר משתמש מהם כי לטענותו הוא שמע צעקות אקדמי, אקדמי, היה רוש זהה נפל במרחיק לידי, והוא אף ראה את האקדח שנשכב על הרថפה וכך מעיד הנאשם, וממצאיו לנוכח להביא את הדברים בהרחבה, לאור שורת הטענות השונות: "**פתאום אתה יודע ככה שאני מנסה להסתובב, אDIR עומד על הדלת, נגיד הדלת של הנהג נפתחת ככה, אDIR עומד על הדלת מושך את הדלת, זהה עומד על הדלת כמו משיכה כזאת, יוסי פלג עומד לי פה, וודים עומד לי פה. עכשו בקטע הזה, ממש ככה איזה שתיים שלוש דקות שיצאתי מהאוטו זהה, לציין שאני פצע מוש כאילו, הידיים אחורה בשביili זהה כמו לא יודע מה.** פתאום התחללו לצרוכת אני אומר לך, היה רוש, אני אפילו לא הסתובבתי לראות מה זה הרעש הזה את האמת, זה קצת נפל לא יודע, במרחיק לידי כאילו, לא בכיוון שלי, כי אני היתי קצת רחוק מהאוטו אמרתי לך, כל פעם ניסיתי לזרז זהה. ופתאום התחלתי לשמע צעקות של תשמע, אני אישית היתי בטוח שהזהו, הולכים לירוט בי גם. לא שזה בעיה בשביבם, אבל לא האמנתי שיש אקדח את האמת. התחללו לצעק אקדח, אקדח, אקדח. הבנתי שהמכשריי קשור להם פתוחים והם רוצים להשמיע את האקדח אקדח, בין זונה אם הסתכלתי בכלל על איך קוראים לזה, לכיוון הזה. אני כבר נתנו לי להסתובב, והסתכלתי על כולם, והתבונתי על יוסי פלג, כי הוא היה נראה כאחד שהולך לשולף את הכלים שלו כאילו, לא יודע, לפי הזיות שלי בכל אופן. אני בכלל אופן לא

היה לי מה לעשות. אם מישחו בא להרוג אותו, אני הייתי נושא אותו. אין לי מה לעשות, אין לי משחו אחר. אני לא. אז ממשיכים לצעוק אקדח, אקדח. ממשיכים לצעוק אקדח אקדח ו, ואיך קוראים לזה, ופתרונות כאילו כן, אתה מבין? יוסי פלג בסוף לא שלף את האקדח שלו, אני לא עשית שום תנועה. בראש שלי לא האמנתי שיש אקדח אפילו לא שום דבר, גם לא הסתכלתי, יותר מזה ברגעים שהם צורחים, עצוקות של החיים. מה, לא מספיק שתצעק אקדח פעם אחת? עצקה זה נתנו להשמע את המכשורי קשור, זה הדבר היחיד שהוא עלייהם. אקדח, אקדח, אני בראש שלי זהה, בטוח אני הולך לאכול כמה יריות כאילו. לא יודע, לא ירו לא זה, אני כמו שאמרתי בראש שלי עם הסיטואציה זהה, באו אליו יוסי פלג ואDIR, ניסו להפיל אותו לרצפה. את האמת הייתה בן אדם גדול, היום מאי רציתי זהה, אבל אי אפשר להפיל אותו בכואת זריזות, לא נתתי להם להפיל אותו. כאילו עמדתי, עמדתי כזה כאילו, כי אני לא מבין את הסיטואציה, אני לא יודע במה מדובר, כל השלב הזה עוד לא הסתכלתי על האקדח הזה אפילו שהם עצוק. אני עומד, אני זכר יוסי היה לי מצד ימין פתאום, אDIR נהוגה כאילו, זה לא, כי אם הוא היה רוצה לירות בי, הוא היה יורה בי כבר בשלב של העזוקות האלה. אז כאילו אתה יודע, כמו גם אני לא יכול ליפול על הרצפה כמו שהוא זה, אז בעדינות כאילו, ושם עלי אזקים לא שהתנגדתי למצור כמובן, כן? זה משחו שהיא לי בראש, לא הפעלתி כח כאילו בשבייל לפגוע במישחו, משחו זהה. נשכבתי על הרצפה, לא יודעת מה, לקחו את התקיק, עשו חיפוש. כשנסכבתי על הרצפה רأיתי את האקדח כבר, יצא לי לראות את האקדח. לא יודעת, לא בעיה בשביבים לזרוק אבל לא הייתי מתפלא לראות גם משחו אחר האמת... "(פרו' עמ' 415 ש' 22 - עמ' 416 ש' 29).

הנאשם העיד ארוכות, העלה טענות רבות כנגד המשתראה, וטען כי דרש שימצאו את המצלמות, והמשטרה לא עשתה זאת.

במהלך, אומר הנאשם את הדברים הבאים:

"החבל הגיע בנקודת הראשונה שלו ליראה, הוא בא לגעת בזיה, הוא בא כאילו מדובר בעברין על. עכשו בא, לא יודע כולם שם כאלה ליצנים, אני לא יודע מה זה התנהגות צאת זזועה, אני לא יודע מה יש להם. בא כאילו זה מה, עבריניים. בא לאקדח זהה, בא להרים אותו אז הוא אומר האקדח דורך? אז פתאם הם מסתובבים אליו האקדח דורך, אני אומר לו מאיפה אני יודע דורך לא דורך, תעשה מה שאתה צריך לעשות כאילו, לבדוק אותו דורך לא דורך, מאיפה אני יודע, אתה שואל אותו אם האקדח דורך? ואני לא יודע אם כבר ציינתי, מההכרות שלי פלוס מינוס עם אקדחים, אקדח שהוא נדרך, הנה יש אצלם, אפשר להביא אותו לראות כshedoricim אותו, הפטיש חוזר לקדימה. ואני שמעתי בזירה שהם אמרו שהוא תקין" (פרו' עמ' 430 ש' 4-13).

הנאשם נשאל לגבי עדות השוטר כי הנאשם אמר שהאקדח ברכב לא שלו, והשיב כי לא אמר את הדברים הללו (פרו' עמ' 430 ש' 18-14).

הנאשם אמר כי אין לו כל קשר לאקדח (פרק' עמ' 431 ש' 1).

הנאשם נשאל אם הפיל את האקדח תוך כדי חיפוש והשיב: "הידיים שלי כבולות לאחורה, אני רוצה לצעין, הידיים שלי כבולות לאחורה, אני פצוע ברמה קשה. מכנס ג'ינס שלבשתי הוא קצר משוחרר עלי, גם אפשר לראות שמצאו את הסכין איפה התחתון ואיפה המכנס הוא קצר נופל, זה לא מקום שאפשר לשים בו אקדח, ואני רוצה ללקת לנוקודה שבית משפט, עכשו גם נזכרתי, שבית משפט יכולות את הסיטואציה הזאת. תשים מההו בנסיבות אקדח בתוך תיק צד, אני רוצה לראות מי יכול להפיל ממש אקדח. אחד, בן אדם אחד שיגיע, אקרובט מצידי, בסדר? כמובן שלא יעשה גלגולן על הצד יעשה כאילו ככה. לא פצוע, תיקח בן אדם בממדים רגילים, אני רוצה לראות מי יכול להפיל אקדח או משהו מתיק צד. הרי כל תנועה שתעשה, הדבר הזה שתופס התיק, הוא דבר זו, העיגולים שתופסים את הברזילים, זה דבר זו. זה לא מקובל. אם היה מקובל אז היה יכול לעשות תנועה או משהו להציג אותו כאילו אבל לא יודע, לא נראה לי שהוא" (עמ' 431 ש' 15-3).

بعدותו אמר הנאשם כי ראה ברכב אופניים חדשות זה לא היה נעים, כי זה של יلد, והוא יזכיר את האופניים:

"אני עומד שם, מעשן סיגריה, פתאום עובר איזה 5 דקוט, הסתכמתי באותו, פתאום רואה אופניים חדשות, ממש במושב האחורי אופניים חדשות עם פצפים, אני לא יודע, זה נראה לי דוחק דבר טוב, אני באירועים המוחיים שלי נהייתי בן אדם מאוד רגיש, ברוך השם, אז אתה יודע, אז כמו זהה, כמו כאילו אתה יודע אני לא נעים, זה של יلد, חדש כאילו זהה, אמרתי אני אחזר את זה עכשו כאילו, איך אני זה? אני לשם לא חוזר, מה עושים?" (פרק' עמ' 517 ש' 8-2).

עוד בהקשר זה אומר הנאשם בהמשך עדותו, את הדברים הבאים:

"נעכרתני שם עם האוטו בצדקה צאת שהפנים שלי כאילו חצי לכיוון של המשאיות בפינה, רואים אפילו בתיעודים של המצלמה היחידה שיש בתיק 2 משאיות עומדות בפינה. רציתי לחסום את המשאיות וככה ידעתי שיקבל בעל האוטו את האוטו שלו חזרה והילד יקבל את האופניים" (פרק' עמ' 412 ש' 5-8).

בהמשך אומר בהקשר זה:

"באמת שהתכוונתי להחזיר את האוטו, את האמת כאילו האוטו פחות היה ערף סנטימנטלי בשבי לי כמו האופניים שראיתי שהוא של הילד חדש זהה, שהיה באותו כאילו" (פרק' עמ' 415 ש' 22-20).

בהקשר של החזרת האופניים, אומר הנאשם גם את הדברים הבאים:

"הסתכלתי כאילו באתי להכניס את היד מאחורה כאילו לראות זהה, ראיתי את האופניים. ראיתי את האופניים

נראה לי כאלה כמו, כמו כזה אתה יודע, כמו התחלתה של דמעות כאלה, הריסים כאלו, תראה לאיפה זה הגע,
יעני שאני כאלו גוזל מילד קטן שבאו שלו, לפי האוטו אתה רואה שזה לא בן בעל יכולת. שבאו שלו
קונה לו מתנה".

הנאשם נשאל אם באותו מקום ביד מרדי הוא חשב להחזיר את האופנים והוא מшиб:

"זה לא בא בחשבון אגב, אחרי שנייה הבנתי שאני לשם לא חוזר. כאלו לא קשור למשטרה לא ידע מה עכשו
כאילו זה".

(פרק' עמ' 504 ש' 23-14).

ביחס להחזרת הרכב, מעלה הנאשם גרסה לפיה הוא התכוון, כאשר הגע ליד מרדי, להעמיד את הרכב במקום שבו הוא חוסם את המשאיות, ואז יהיו חייבים להתקשר למשטרה, אשר יבואו לקחת את הרכב, והמשטרה תיתן את הרכב לבעל הרכב:

"דוממתי מנווע, אני מנסה כאילו אתה יודע, לך כמה דקוט. אני חשב, אין לי מה לעשות עם האוטו הזה. אני אומר איך אני עושה את הסיטואציה, איך יוצאים מזה? יש שתי משאיות שונות, אפשר לראות את זה גם במכשירמה, זה לא שהוא שקדם כל ראייתי את המכilmeh ואז המצטצתי את השתי משאיות. אני אמרתי את זה שאני רציתי לחסום את המשאיות, בבורך הבן אדם מקבל את האוטו שלו, זו לא אופציה שאני אקח סיכון שאחרי ניסיון, זה כמו אובדן לשות דבר זהה עם כל הכבוד לאופניים זהה, אז אמרתי שאפשר לחסום את זה, ובבדיקה ישענבתי את הגז כאילו שזה מה שאני הולך לעשות, שעברו איזה 10 דקוט, 12 דקוט שאני בתווע המתחם הזה התחיל האוטו להדרדר, אלה נכנסו ובום באו אליו".

הנאשם נשאל: "از אתה אומר שאתה, לא רק האופניים, כשהיית ביד מרדי אתה אמרת שאתה תחזיר לבן אדם גם את האופניים וגם את הרכב *למחרת*". והוא מшиб: "אני לא אחזר... את המשאיות אין להם קדימה. המשאיות יש להם רק ליצאת אחרת. אז אם אני חוסם אותם מהחורה הם חייבים להתקשר עם משטרה שיובאו לקחת. משטרה תתן את האוטו חוזה לבעל האוטו".

ואז נשאל הנאשם: "אתה מתכוון שהרכב יחזור, לא שאתה תלך ותחזר", והוא מшиб בחיבור.

(פרק' עמ' 504 ש' 33 - עמ' 505 ש' 18).

עד הגנה

הנאשם זמין את מר ירון זוהר, מנהל המוקד העירוני, ביחס לתקלה שהיתה לטענתו בצלמות. על פי עדותו של מר ירון זוהר, פנו אליו למוקד העירוני ביחס לאירוע אחר עברו 30 ימים ממועד האירוע, והסרטן לא נשמר במערכת (פרו' עמ' 481 ש' 1-3). הבקשה הופנתה אליו ביום 20.1.10.20. הוגש מסמכים נ/14 ו- נ/15 הקשורים לבירור שערק ביחס למועד הרלבנטי. על פי עדותו הייתה תקלה ברשף העירוני, בתאריך הרלבנטי, דהיינו 13.8.20, בשעה 07:21 (פרו' עמ' 495 ש' 17-21). לדבריו נאמר לו כי התקלה תוקנה לאחר מכן (עמ' 486 ש' 4-8). ציין כי התקלה דוחה למוקד העירוני בתאריך 13.8.20 בשעה 09:56 (פרו' עמ' 484 ש' 12-7). העד מאשר כי הפניה על התקלה הייתה ביום 13.8.21 בשעה 21:07 ואבל לא ניתן לדעת מתי התקלה התרחשה (פרו' עמ' 486 ש' 18-21).

עד הגנה שני, הינו מר דוד ישראל אבו, אשר יש לו עסק של שווארמה ברחוב בן יהודה בשדרות, והוא מעיד כי לא פנו מהמשטרה אליו ביחס לצלמות (פרו' עמ' 466 ש' 17-23). לדבריו: "**משטרה. אף אחד לא בא אליו. אני ידעת על המקרה על הדבר הזה רק כמה ימים אחרי, כשפנה אליו יוסי.**" (פרו' עמ' 466 ש' 23-24). אותו יוסי הינו אחיו של הנאשם, והעד מעיד כי מכיר לו את הדיוו.אר וקנה חדש: "**את של דוד, והוא שאל אם הוא יכול לראות, אם רואים שהוא בצלמות, הראייתי לו מה הכוון שרואים, הוא שאל אם אפשר לקחת את הדיוו.אר, לננות מני כmobן שעם התיעצות עם משטרת שדרות שאלתי אם זה חוקי, אמרו לי שזה חוקי. מכרתי לו את הדיוו.אר. קניתי חדש...**" (פרו' עמ' 466 ש' 30-26).

לדבריו, התיעוד נשמר 30 יום (פרו' עמ' 469 ש' 11), והמכירה לאחיו של הנאשם הייתה כשבועיים שלושה לאחר המקרה. (פרו' עמ' 469 ש' 1-5). מהדברים הללו עולה כי אחיו של הנאשם קנה ממנו את הדיוו.אר, אשר עליו יש את צילומי הצלמות, בפרק זמן אשר בו אמרו להישמר הצילומים מהאירוע.

אותו דיוו.אר אשר עד ההגנה מעיד שהאח של הנאשם קנה ממנו, לא הוגש.

עד ההגנה השלישי הינו מר דוד בן שבת, אשר היה במקור ע.ת.5. הוגש מזכיר שערך נ/16, ממנו עולה כי בסירור רגיל הם קיבלו התרעה על רכב גנוב, הם הגיעו לכינסה לעיר, והודיעו להם שהחשוד נתפס בידי מרדי, הם הגיעו למקום מצאו את החשוד על הרצתה עם איזיקם.

בעדותו הוא מצין שהוא מתנדב, וכשהגיע ראה שוטרים "**מתעטקים עם איזחהו אקדח ברצפה...**". (פרו' עמ' 477 ש' 1). העובדה שהוא אקדח על הרצתה לא נכתבה בזיכרון, הוא אינו יודע לומר מדויק ומציין כי הוא רק מתנדב (פרו' עמ' 477 ש' 206).

העדות עדת ההגנה גב' חן משה, רעיתו של הנאשם, לדבריה היא בטוחה כי המשטרה ניסתה לחסל את הנאשם (פרו' עמ' 483 ש' 2). הוגש באמצעותה נ/17, צילום של כתבה שכותרתה "**מבצע חיסול**". לדבריה, היו מספר ניסיונות חיסול של הנאשם, וכשנשאלה אם זה מצד המשטרה או מצד אחרים השיבה "גַם וְגַם" (פרו' עמ' 482 ש' 29-33).

עד הגנה נוספת הינו מר אוحد פרץ, בעל עסק ברחוב בן יהודה, על פי עדותו יש לו עסק ברחוב בן יהודה אשר בו מצלמות בתוך החנות ומוחוץ לה והן צופות בנכשא ברחוב בן יהודה, אליו לא פנה אף אחד בקשר למצלמות, וכשפונים אליו הוא נותן להם, הוא מחויב לחתם (פרק' עמ' 412 ש' 19-13). הוגשו באמצעותו מפה ותמונה ת/24, ת/25, ועל גביהם סומנו מיקומי המצלמות.

לדבריו המצלמות פועלות ותקינות, הוא לא יכול לומר אם היה בעסק בזמן אשר מתיחסים אליו, אך אם היו באים, העובד היה מתקשר אליו (פרק' עמ' 417 ש' 4-6 ושו' 15-16).

דין והכרעה

15. לאחר שמיית העדים, התרשם מהם, בჩינת הריאות וشكילת טענות הצדדים, באתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטול המוטל עליה, כי הכוח מעלה לספק סביר המוכיח לנאים בכתב האישום, ויש להרשיעו בכל העברות המיחסות לו במסגרתו.

לא מצאת כי יש לקבל את טענות ההגנה מן הצד, והן נדחות.

16. כאמור לעיל, ביחס לחלק הראשון, דהינו כניסה הנאשם לרכב לא לו, נסעה עם הרכב ופגיעה בשני כלי רכב אחרים, אין מחלוקת עובדתית, והנאשם הודה כמעט בכל העבודות האמורות בחלק זה, אך הعلاה שתי טענות, האחת טענה להגנת הצורך, והשנייה כי לא הייתה כוונה לגנוב את הרכב.

גם בלי הودאת הנאשם בביטוי האמור בחלק הראשון, המסקנה הינה כי הכוח כל המוכיח לו, בריאות אשר באו בפני בית המשפט ומפורטת לעיל.

עדויות עדי התביעה 4-1 היו ברורות ומהימנות.

ע.ת.1 הbulletים של הרכב, אשר נגנבו ע"י הנאשם, העיד כי הותיר אותו מונע כאשר בא לknoot פרחים, והוא שמע את הפגיעה ברכב הסקודה של עדי תביעה 3 ו- 4, וראה אותם נסועים במהירות אחרי הנאשם, והוסיף כי ראה סקודה אחת שחורה, ואולי הייתה עוד אחת, אך הוא לא שם לב.

עדי תביעה 3 ו- 4, בעלי הרכב הסקודה אשר בהם פגע הנאשם כאשר נסע לאחר מכן ברכב שגנבו, כדי לבסוף מהמקום, העידו על הפגעה שרכבים נפגעו, וכי המשיכו לנסוע אחרי הנאשם, ע.ת.3 אינו זכר עוד רכב מסווג סקודה חדשה.

ע.ת.2 העידה על הפגעה שפגע הנאשם הנהג ברכב הגנוב, ברכבה בכיכר, גם היא נסעה אחריו, לא ראתה מכוניות

אשר רודפות אחריו.

מכל האמור, הוכח מעל לספק סביר, הן על יסוד על דברים אלו, והן על יסוד הودאת הנאשם, כי הנאשם נכנס לרכב מונע ונטל אותו ללא רשות בעליו.

יש לדחות את טענת הגנת הצורך. לא הוכחו היסודות הנדרשים להגנת הצורך, וגם אם היה מקום לקבועvr כר, הרי שיש לראות במעשהו של הנאשם גם כניסה למצב בהתקנות פסולה.

סעיף 34יא' לחוק העונשין קובע: **"לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה שהוא דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכשו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לעשותו."**

גם אם היה מקום לקבל את הגרסה הלא מהימנה של הנאשם, הרי שעל פי עדותו שלו, הוא היה במקום בו הוא המתין כ - 20 דקות, ולאחר מכן כ - 15 דקות נוספות, במרוץ נספות, במרוץ מסחרי קטן. הנאשם יכול היה להתקשר למשטרת, או ללקת מהמקום לכיוון אחר, או להזעיק עזרה כלשהי. זמן רב חלף, ובזמן זה הנאשם איננו רואה את הרכב הסקודה שהוא טוען שעקב אחריו, איננו רואה איש, וمستובב במקום. אין לומר שגניבת הרכב הייתה מעשה אשר היה דרוש באופן מיידי להצלת חייו של הנאשם, או כל עניין אחר המפורט בסעיף 34יא.

יש לדחות את הטענות לעצם הסכנה הנטענת, הויאל ולא היה שם אותו כלי רכב במשך פרק זמן ארוך, ומכל מקום קיימים עדים גם בשעת גניבת הרכב ולאחר מכן, לא ראו הרכב אחר רודף אחר הנאשם.

בסיוף סעיף 34יא תנאי והוא כי לא הייתה דרך אחרת אלא לעשות את המעשה אשר היה דרוש באופן מיידי להצלת החיים. לנ宴ם היו דרכם אחרות רבות - זאת גם אם היינו מקבלים את גרסתו, גרסה שאין לקבל ולא הייתה מהימנה.

כאמור הנאשם יכול היה להזעיק משטרת, או ללקת מהמקום בכל דרך אחרת, אשר איננה גניבת כלי רכב ונוהגה פרועה תוך פגעה בכלי רכב אחרים.

סעיף 34(א) לחוק העונשין קובע: **"הוראות סעיפים 34, 34-3יב לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע, לפניו היוצרות מצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתקנות נשלט ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 34יב, לא היה הצלת אינטרס חזות"**.

למעלה מן הצורך, נוסף כי גם אם היינו מקבלים את גרסתו העובדתית של הנאשם, וגם אם היה מתאפשרת הטענה בדבר קיומה של הגנת הצורך, הרי שסעיף 34(א) לחוק העונשין היה מביא לשילול ההגנה, שכן הנאשם הביא את

עצמם במצב האמור, והמתין במקומות זמן רב כשאין כל סכנה מוחשית גם לא על פי גרסתו שלו, שכן לא ראה את רכב הסקוודה הנטען.

17. לא רק שלא מתקיימים היסודות הנדרשים להגנת הצורך, אלא שאינני מוצא ליתן אמון בעדות הנאשם ובגרסתו, יש לדחותה. עדותו לא הייתה מהימנה, כולל תיאוריות, השערות וייחוס של מעשים של המשטרה כנגדו, אשר אין לגביהם כל ראייה או תחילת ראייה, והם אינם מתישבים עם הראיות עצמן.

לא הוכח כי רכב כלשהו עקב או רדף אחר הנאשם. לא רק שלא הוכח, אלא שמהרائيות כמפורט לעיל, עולה כי כדי הטענה 1 ו- 2 אין ראים רכב הרודף אחר הרכב בו נסע הנאשם, ובעדותם המהימנה יש כדי לסתור את טענת ההגנה של הנאשם, אשר אין כל ראייה שהיא לתמיכה בה, וכל כולה נשענת על עדותו, עדות שאין לקבל.

אשר לטענה כי הנאשם לא התכוון לגנוב את הרכב, אלא התכוון להחזירו - טענה זו אינה מתישבת עם מכלול הנסיבות בהן הנאשם נכנס לרכב מונע, מתחילה לישוע, פוגע ברכי רכב אחרים, ועוצר ביד מרדי, כעולה מהעדויות דלעיל.

זאת ועוד, גרסת הנאשם הינה בתבילה כי התכוון להחזיר את האופניים, לאחר מכן העמיד את הרכב במצב שבו הוא חוסם שתי משאיות, ואז בעלי המשאיות יתקשרו למשטרה, והמשטרה תחזיר את הרכב. אין אלא לומר על גרסה זו, כי נזכר שהוא אף במטרה למלאת את הנאשם מעבירה של גיבת הרכב, ואין לתת אמון בגרסה זו, הנדרשת היגיון. גרסה זו מופרכת על פניה, שכן הנאשם מעיד כי עת הגע ליד מרדי, עצר וצפת, והוא בחשש מרכיב שלטענתו רדף אחריו. אם הדבר נכון, אין לקבל גרסה כי עמד עם הרכב, בתום רדף, במקום שמצא, אחרי המשאיות, מתוך מטרה שהמשטרה תשיב את הרכב.

סיפור המעשה על העמדת הרכב הגנוב אחרי המשטרה תחזיר את הרכב, לא רק שנunder היגיון, אלא שה הנאשם לא עזב את המקום, אלא נותר שם, עם הרכב.

18. ביחס לחלק השני של כתוב האישום - דהיינו המשך האירוע בידי מרדי - כאן המחלוקת הינה האם האקדח אשר בו מחסנית וכדורים נפלו מההינתן עצמו בעת מעצרו. גם כאן יש לדחות את גרסתו הבלתי מהימנה של הנאשם ולקיים את גרסאותיהם המהימנות של השוטרים, אשר היו במקום, ביצעו את מעצרו של הנאשם, והיעדו בעדויות אמינות ומהימנות, כי האקדח נפל מההינתן עצמו.

שלושה שוטרים, עדי תביעה 6, 7 ו- 8 מעידים ביחס לחלק הראשון של האירוע, מעצר הנאשם ונפילת האקדח על האספלט.

ע.ת.8 ראה את האקדח נפל מההינתן. העד היה במקום, והדבר אירע במהלך מעצרו ואיזיקתו של הנאשם, כשההען במקום ומעיד עדות ברורה, כמפורט לעיל. עדות העד מהימנה יש לקבלה במלואה.

ע.ת. 6 היה יחד עם ע.ת. 8, גם הוא מעיד כי בעת תפיסת הנאשם, חוץ נפל מאזרו החגורה, הוא זיהה שמדובר באקדח.

ע.ת. 7 ירד מהרכב המשטרתי אחרי עדי הטענה 6 ו- 8, וראה את האקדח מונח על הרצפה. הנאשם אמר לו כי האקדח ברכב אינו שלו.

אם לא די בכך אלו, ע.ת. 6 מעיד כי הנאשם אמר שייתכן והאקדח דרור.

עדויות שלושת עדים אלו, אמינות ומהימנות, הן משתלבות זו בזו, ולא היה בחקירותיהם הנגדיות כדי לפגוע במהימנותם או לגרוע מעודותם.

טענות כאלה ואחרות בדבר הצד שבו היה התקיק שעל הנאשם, עניינים שליליים ביחס לאירוע, אינם גורעים מההימנות ומהעובדת אשר הוכחה מעלה ספק סביר, כי הנאשם עצמו נפל הנשך.

מדובר במקום אשר לא היו בו כלי רכב אחרים, לא היו בו אנשים אחרים, ומהנ帀ם נפל הנשך כאשר בתוכו מחסנית עם כדורים וכדור בקנה.

指出 כי הנאשם מאשר שכאשר היה על הרצפה, לשנער, ראה את הנשך.

מלל האמור, הוכחה מעלה ספק סביר, כי הנאשם נשא והוביל את הנשך עימו, כאשר היה ברכב, כאשר נעצר הנשך נפל ממנו אל הרצפה ונתפס.

ביחס לכך שהוכחה כי מדובר בנשך ותחמושת כהגדירתם בחוק, וביחס לשרשרת המוצגים, התייחסות דלעיל, הן לראיות והן לשאלת המשפטית הקשורה לכך. כמפורט לעיל, הוכחה מעלה ספק סביר, כי הנאשם החזיק באקדח, כאשר בתוכו מחסנית ובה 8 כדורים, ובנוסף כדור בקנה.

אשר להחזקה הסכין - הנאשם מודה בכך. הטענה כי ההחזקה הייתה למטרת כשרה, לא הוכחה.

19. אשר לטענות ההגנה מן הצדך - אכן, בכך שלא נחקר הנאשם תוך תיעוד חזותי של החקירה, יש כדי ביצועה בוגיון להוראות החוק, לאור כך שמדובר בחשד לעבירה אשר העונש לצידה עולה על 10 שנים. ואולם, לא מצאתי כי יש בכך כדי פגיעה בהגנת הנאשם, מה גם שהמסקנות העובדיות אין נשענות על הודעותיו במשטרת, אלא על מכלול הראיות כאמור לעיל.

הטענה לפגיעה בהגנתו כפועל יוצאה מאי קיום תיעוד, הינה כי הנאשם אמר שוב ושוב שהוא מבקש שיבאו צילומי

מצולמות כדי להוכיח שהיא רכב שרדף אחריו. ביחס לכך, איני מוצא פגיעה בהגנת הנאשם, שכן בוצעו ע"י המשטרה פעולות חקירה לאיתור מצולמות, וצלומים לא נמצאו.

ביחס למצולמות הרשות המקומית, עדותו של ע.ת. 21 הייתה מהימנה, נאמר לו, והוא ציין זאת בדו"ח ת/5, כי מצולמות המוקד הירונמי לא פועלו כלל ביום האחרון ובזמן האירוע.

רבות נטען ביחס לכך, ולא מצאתי בטענות הרבות כדי לסתור את דבריו הבורורים של העד. איני מוצא מחדל חקירה, העד פעל אל מול הגורמים הרלבנטיים ברשות המקומית, זו התשובה שקיבל, הוא מיעד אותה, ולמרות שניטה לא הצליח לקבל כל תיעוד ממהמצולמות, שכן הן לא פועלו.

גם ביחס למצולמות בעסקים במקום, אני נוטן אמון בעדות השוטר. מכל מקום, עולה כי אחותו של הנאשם קיבל לידי די.ו.אר של מצולמות מאחד מבתי העסק, ואולם, תיעוד זה לא הוגש ע"י הנאשם, ללא כל הסבר.

לא מצאתי קיום של מחדלי חקירה, ולא מצאתי כל פגיעה בהגנת הנאשם, קיימות ראיות פוזיטיביות בדמות עדויות הנוכחים במקום, השוללות קיומו של רכב אשר רדף אחרי הנאשם, כטענתו. וכך, כי הטענה לאפשרות לקבל צילומים מצולמות במקום, אין בה כדי להביא למסקנה בדבר מחדל חקירה או פגעה בהגנת הנאשם.

כאמור, עדות הנאשם נגבהה שלא בהתאם לחוק, שכן לא תועדה, ואולם אין ממשמעות הדבר, קבלת טענת הגנה מן הצדκ באופן אוטומטי. אין הסתמכות בקביעות העובדיות על דברים שאמר בחקירותיו במשטרה, והטענה כי אילו היה הודה מצלמת היה ניתן להיווכח כי הנאשם ביקש זאת, אינה מעלה ואני מוריידה, שכן בפועל עולה עולה מהראיות, כי בוצעו פעולות בניסיון לקבל צילומים מהשיטה, ואולם המצלמות לא עבדו, ולא הוכח כי מצולמות אחרות היו מביאות למסקנה כי רכב רדף אחר רכבו של הנאשם.

משזו המשמעות האופרטיבית של אי ביצוע תיעוד החקירה כדין, הרי שאיני מוצא וכי מכך קמה הגנה מן הצדκ, או יש לפסול ראייה כלשהי, או לבוא לכדי מסקנה כי נפגעו עקרונות צדק או הגינות משפטית.

גם אם הייתה מתකבת הטענה כי לא בוצעה פעולה לאיתור מצולמות, או כי היו בעניין זה מחדלי חקירה, הרי שאיני מוצא כי יש להם ממשמעות ראייתית כלשהי. זאת לאור כך, שגם אם היו מצויים צילומים בהם נראה הנאשם, כטענתו, טרוד ומתהלך בחשש כזה או אחר, הרי שאין בכך כדי להקים לוUILת הגנה כלשהי, שכן, מעצם העובדה שהוא מהלך טרוד, לא עולה מסקנה כי הדבר קשור במאן דהוא הרודף אחריו. לכך יכולות להיות סיבות אחרות, לרבות אפשרות של חשש מהעובדה שהוא נושא עימו כלי נשך, אקדח, הכלול מחסנית, תחמושת, עם כדור בקנה, למטרה שאינה ברורה.

זאת ועוד, כאמור, לא ניתן אמון בגרסת הנאשם ביחס לאותו רכב עולם שהוא טוען כי רדף אחריו, ואשר עדים במקומם לא רואו אותו. אך גם אם תאמר כי היה רכב כזה, הרי שלא קמה כפועל יוצאה מקיומו הגנת הצורך, שכן לנายน היו כל

העת אפשרויות אחרות מאשר לגנוב רכב, לפגוע בccoli רכב אחרים, וליסוע באורח פרוע, כפי שעשה.

מכל האמור, יש לדחות את טענת ההגנה מן הצדק.

סוף דבר

. 20. לאור כל האמור, הוכח בפני, מעלה לספק סביר, כל המוכיח לנאים בכתב האישום.

מהראיות שבאו בפני עולה בבירור ומעלה לספק סביר המסקנה כי הנאשם נשא והוביל אקדח עם מחסנית תואמת אשר הכליה 8 כדורים, ובנוסף כדור בקנה של האקדח, אקדח זה היה נשק שיורה ובכוו להמית אדם, והתחשושת הינה של נשק זה, הנאשם החזיק סכין שלא כדי, גנב את רכבו של המתלון, נהג ברכב בהיגזה פרועה, ובדרכ נמהרת ורשלנית, סכין ח'י אדם, וכאשר פגע בcoli הרכב נמלט מהמקום ולא מסר פרטים כלשהם.

אשר על כן, אני מרשים את הנאשם בכל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, כמפורט לעיל.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.